

непълнитѣ гимназии, както и по други причини (кои? б. н.), много отъ дружествата не проявиха интензивенъ животъ, *дори и въ случаи, когато сж поставени на обсъждане въпроси, засѣгащи болезнено положението на учителя*" (к. н.).

Застаналъ напълно и безрезервно върху становището на съвременната класова държава, КУС въ всички случаи и при всички обществени прояви и събития отправя съюзния корабъ и плува въ нейнитѣ води; участвува въ всички нейни фашистки „тържества и културни събрания“. Това не се крие отъ управата на Съюза, напротивъ, тя го смѣта като свой голѣмъ активъ. Така, въ сжщия отчетъ, управ. съветъ пише: „Съюзътъ продължава да взима живо участие въ Всенародния съюзъ „Отецъ Паисий“, въ „Народния комитетъ за издигане паметникъ въ Шипка“, въ „Комитета за увѣковѣчаване паметъта на апостола В. Левски“, а тая година взехме участие чрезъ свои представители и въ „Съюза за повдигане на селото“ и пр. Изобщо, КУС е на всѣкжде, гдето действуватъ разни фашистки организации: заедно съ тѣхъ сътрудници да се гнете, потиска и експлоатира трудящия се народъ, обаче никжде го нѣма, гдето трѣбва да се отстояватъ учителски и работнически правдини и свободи и да се реагира противъ фашистката диктатура на буржуазията, която бѣсно вилнѣе по села и градове и воюва съ цѣла трудяща се България. Нѣщо по-лошо и недостойно за учителя — голѣма частъ отъ организираното въ КУС учителство е ревностенъ проводникъ на фашистката реакция въ срднитѣ учебни заведения. Мнозина учители и директори, членове на КУС, сж се превърнали на сжщински дедективи въ училищата и сж въ пълна услуга на явната и тайна полиция, а „Учителския вѣстникъ“ по всичко това красноречиво мълчи, премига и го одобрява, защо... и неговитѣ разбирания се покриватъ съ тѣзи на Дирекцията на полицията, която отъ нѣколко години насамъ е извикана като незамѣнимъ помощникъ — педагогъ въ гимназията, въ университета и на всѣкжде, гдето педагогическиятъ тактъ и умѣние трѣбва да се замѣнятъ съ грубото насилие. Тази фашистка политика на КУС се добре цени отъ М. Н. Пр., затова и то всѣка година субсидира не само морално, но и материално така наречения „Народенъ университетъ“, който КУС устроява по градоветъ, но въ който „народътъ“ не отива, защото тамъ се не говори за болкитѣ, страданията и копнежитѣ му, а му се разправятъ работи, които всѣки желаещъ може да прочете въ учебницитѣ по разнитѣ учебни предмети на гимназията.

Така сложената дейность на КУС го прави напълно импотентенъ като борческа професионална организация и го е превърнала на сжщинско официозно отдѣление при М. Н. Пр., отъ което класното учителство не може да очаква никаква реална защита на своитѣ професионални интереси, които, особено следъ империалистическата война, бидоха така зле уязвени, че нѣкои гимназиални учители предпочетоха да станатъ хамали, бозаджии или да се посвѣтятъ на друга по-добре платена професия, отколкото да влачатъ мизерния животъ, въ който изпаднаха. Макаръ презъ управлението на Демократическия Сговоръ да се направи известно подобрене въ материалното положение на по-старитѣ класни учители, тѣ все още далечъ стоятъ задъ онова,